

De teraardebestelling van John E. McCormick en Jacob Leendert van Rij, op vrijdag 4 mei 1945 te Zevenhuizen.

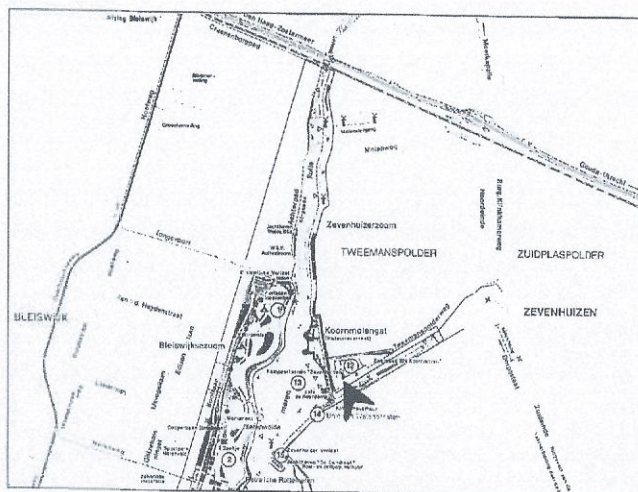
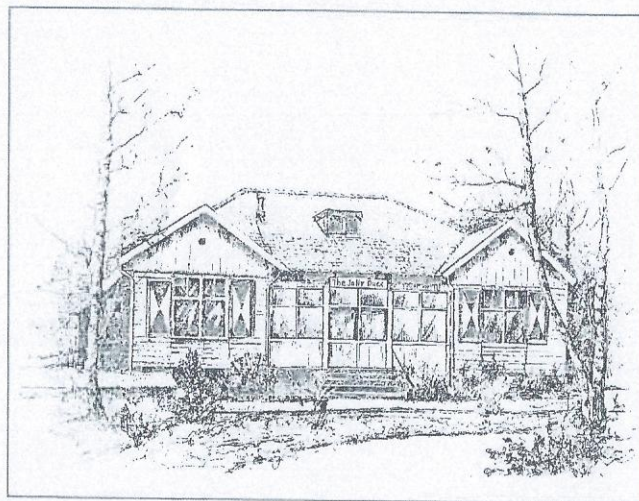
IN MEMORIAM

Het stoffelijk overschot van S/Sgt John E. McCormick en wachtmeester Jacob van Rij werden overgebracht naar het baarhuisje van het kerkhof te Zevenhuizen, waar de lichamen werden gekist. Op 4 mei 1945 werden beiden onder grote belangstelling van het verzet van Zevenhuizen en Zoetermeer en de massaal opgekomen bevolking in Zevenhuizen ter aarde besteld.

De volgende dag was Nederland vrij, John McCormick en Jacob van Rij mochten deze dag helaas niet beleven, zij verloren het leven in de laatste dagen van de bezetting. Mag hun offer een voorbeeld zijn voor de na-oorlogse generaties; dat zij waakzaam zullen blijven dat welke vorm van onderdrukking dan ook geen voedingsbodem meer zal verkrijgen.

Op 31 oktober 1945 werden John McCormick en Jacob van Rij herbegraven bij de Oude Kerk in de Dorpsstraat te Zoetermeer, tezamen met twee andere verzetsstrijders Jan Hoorn en Cornelis van Eerden.

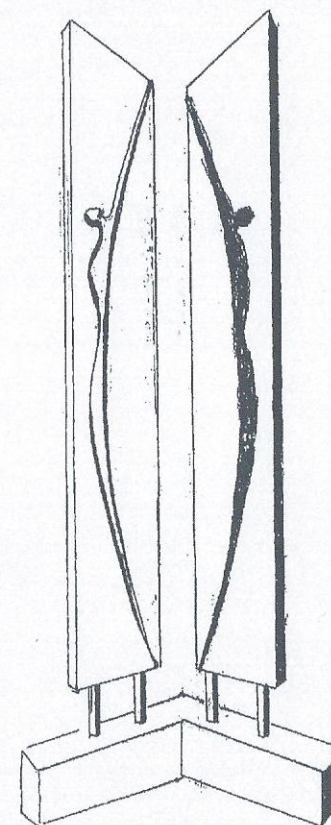
SECRETARIAAT:
POSTBUS 2 - 2760 AA ZEVENHUIZEN

TEL. 01802-1866 - FAX. 01802-3178
K.v.K. GOUDA NR. S 174152
ING-BANK 65.44.54.558

STICHTING JOHN E. McCORMICK FOUNDATION

1945

1995

*Spiegeling naar
de toekomst*

VOOR ALTIJD HERINNEREN WIJ ONS DIEGENEN DIE
ZICH HEBBEN INGEZET VOOR ONZE VRIJHEID.

12 APRIL 1995

OORLOGSMONUMENT

In de gemeente Zevenhuizen-Moerkapelle in Zuid-Holland is de Stichting "John E. McCormick Foundation" opgericht, met als doel: het verwezenlijken en instand houden van een oorlogsmonument, ter herinnering aan de overval op het jachthuis op 29 april 1945 en ter nagedachtenis aan allen die zich hebben ingezet voor onze vrijheid.

Hiermede wordt 'n ieder -en met name de jeugd- een herkenbare plek in de plaatselijke samenleving geboden wat er toe moge bijdragen dat dergelijke oorlogsverschrikkingen niet meer zullen en kunnen gebeuren.

S/SGT JOHN E. McCORMICK

Op 22 februari 1945, formeerde de 8ste Amerikaanse Luchtmacht in Engeland een strijdmacht van 1.428 bommenwerpers, die geëscorteerd door ruim 862 jachtvliegtuigen verschillende doelen in Nazi-Duitsland zouden bombarderen. De 2de Lucht-Divisie uitgerust met de viermotorige B-24 Liberators kozen met 452 toestellen het luchtruim en zette koers richting het oosten. De 392ste Bom Groep gestationeerd op de vliegbasis Wendling begaven zich met 31 B-24's naar hun doel het spoorwegemplacement te Nordhausen. De B-24 42-95241 met als romPCODE EC-G werd bestuurd door 1/Lt Joseph R. Walker en was een van de vliegtuigen die in het 578ste Bom Squadron was ingedeeld en op een hoogte van 20.000 voet vloog.

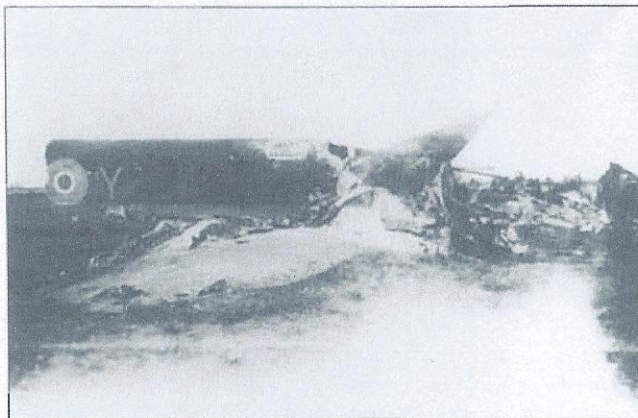
Wegens slecht zicht boven het doel week de 392ste Bom Groep uit naar het secundaire doel namelijk Northeim, waar men een daling naar 6.000 voet inzette om de bommen boven het emplacement af te werpen, deze bomhoogte was de laagste die ooit in de geschiedenis van de 8ste Luchtmacht was voorgescreven. Eenmaal weer terug op 20.000 voet, bemerkte de negenkoppige bemanning van 1/Lt Walker, dat deze vreemde manier van bombarderen hun brandstofvoorraad aardig had doen verminderen en er waren grote twijfels of men de thuisbasis kon bereiken. Om 14.54 uur informeerde 1/Lt Walker zijn Groep per VHF-radio dat hij zich in moeilijkheden bevond

wegens benzinegebrek en dat motor nummer 3 in vaanstand stond. Walker gaf tenslotte nog door dat getracht zou worden om België te bereiken, maar dat mocht helaas niet baten. Om 15.18 uur maakte 1/Lt Walker geassisteerd door zijn co-piloot 2/Lt Ralph C. Casstevens een geslaagde noodlanding in de Geerpolder nabij Zoeterwoude. De gehele bemanning overleefde de crash, helaas vielen de bemanningsleden Shea, Nagle, Hicks en Lingle in handen van de vijand en werden als krijgsgevangenen afgevoerd naar Duitsland. Walker, Casstevens, Donohue en Duerr

S/SGT John E. McCormick

werden opgevangen door het verzet en doken respectievelijk onder in Berkel & Rodenrijs en Den Haag. De boordschutter S/Sgt John E. McCormick, afkomstig uit Scranton, Pennsylvania, had evenals de rest van zijn bemanning na de noodlanding zo snel mogelijk het vliegtuig verlaten en de benen genomen en verstopte zich in de hooiberg van de hoeve "Voorzorg" van Jan en Leen Dogterom te Zoetermeer. Van daaruit werd hij ondergebracht bij de familie Lodewijk in de Molenstraat 114 te Zoetermeer en de volgende dag per fiets door de verzetsman W. Olivier naar het jachthuis van de familie van Romunde te Zevenhuizen vervoerd.

EEN STIRLING STORT NEER

In de avond van 11 april 1945 was de Britse vliegbasis Rivenhall vol bedrijvigheid, de viermotorige Stirling Mk-IV LJ-638 met als romPCODE E-7Y van het 540ste R.A.F. squadron werd geladen met 24 containers en 4 pakketten met als inhoud wapens en springstoffen bestemd voor het Nederlandse verzet. De bemanning bestond uit de piloot F/L George E. Sharp, F/S Rowland, F/O Anderson, F/S Hollick, F/S Bell en F/S Johnston. Om 21.45 uur steeg de viermotorige Stirling met veel geraas op en zette onder SOE codenaam "Nico 1" koers naar bezet Nederland. Onder 's-Gravenzande vloog men bezet Nederland binnen en via Naaldwijk, Schipluiden, Hilligersberg ging het naar Ouderkerk a/d IJssel. Het afwerpterrein werd gevonden en in twee runs werden de containers en de pakketten gedropt. Via Schoonhoven, Lopik en langs IJsselstein kwam men onder Montfoort. Daar trof men het onheil. Men werd plots door een Duitse nachtjager beschoten, die de twee linker motoren in brand schoot. Terugkeren naar Rivenhall was uitgesloten; een snelle noodlanding was de enige mogelijkheid. De Stirling verscheen boven de Eendrachtspolder en crashte uiteindelijk in de vroege ochtend van 12 april 1945 bij Nieuwerkerk a/d IJssel, als een wonder overleefde men de daverende crash; de Stirling bleek totaal uit elkaar te zijn geslagen en stond in lichterlaaie. De verzetsman Piet Reijm was als eerste bij de overblijfselen van de Stirling en maakte contact met de zes Britse vliegeniers, die met hulp van verzetsmensen uiteindelijk werden ondergebracht in het jachthuis aan de Rotte te Zevenhuizen.

Staande v.l.n.r. een onbekende onderduiker, George Sharp en Andy Anderson.
Zittend v.l.n.r. Gerry Hollick, Gus Rowland en Bill Bell

DE OVERVAL OP HET JACHTHUIS

Op het moment dat de bemanning van de Stirling in het jachthuis werd ondergebracht, verbleven hier reeds de Amerikaanse vliegenier. S/Sgt John E. McCormick en de ondergrondse van Zoetermeer. De Britse vliegeniers doopte het jachthuis al snel om in "The Jolly Duck" en hadden nog geen enkel benul van het feit dat hun verblijf in het jachthuis nog een trieste verrassing in petto zou hebben. Op zondag 29 april 1945 reden de Duitse militairen Ludwig Schmitt en Karl Silbernagel op de fiets vanuit Bleiswijk naar de Rotte en voeren per boot naar de overkant. Toen zij in het Korenmolengat liepen viel onverwachts een schot, dat de pet van Ludwig Schmitt doorboorde. Dit incident was de aanleiding dat nog diezelfde dag een ongeveer 25 man tellende groep Duitsers uit Bleiswijk het jachthuis overviel.

Er ontstond een hevige schietpartij tussen deze Duitse overmacht en de ondergedoken leden van het verzet uit Zoetermeer, ondersteund door de Britse vliegeniers en de Amerikaan John E. McCormick. John E. McCormick trachtte vanuit de zijkant van het jachthuis uit te breken, maar werd bij deze poging door een schot in zijn achterhoofd getroffen en

Ludwig Schmitt

viel dood neer. De vrouw van de Zoetermeerse wachtmeester Jacob van Rij was McCormick gevolgd, werd eveneens getroffen en viel gewond naast de Amerikaan neer; zij overleefde. Jacob van Rij, een onverschrokken politie- en verzetsman, zag dit alles gebeuren. Hij wierp zich volledig in de strijd, totdat hij door twee pistoolkogels in zijn linkerschouder fataal werd getroffen. Enkele van de bewoners wisten te ontsnappen, dankzij het dekingsvuur dat van Rij hen had gegeven; hij kon echter niet voorkomen dat de overigen in Duitse handen vielen.